

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetési ár fél évre 5 koronára.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

ADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összegek kalmat a
kiszámlázandók.
Előfizetési ár fél évre 5 koronára.
Kéziratok nem lesznek visszaszelve.

TARTALOM. Szivarka-papír. — Vasárnapi munkaszünet. — A házadótörvények módosítása. — Közgazdaság. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések.

Szivarka-papír.

Tagadhatlanul a szivarka- (cigaretta) papír egyike azon áruknak, melyekkel a dohányügy vezetőinek nagyon is kell törődniök. A kiseladásra szánt török dohánynak ez kiegészítő részét képezi; mert ezen dohány nem szivarka-papír nélkül jóval kisebb mértékben fogynek, azaz, a vevő kénytelen volna az árujegyzékben foglalt kész cigarettát fogyasztani. Ez volna az eset akkor is, ha a szivarka-papír a közönséges papírüzletekbe volna utasítva.

Az a kérdés tehát, hogy a kincstári árú fogyasztási forgalmát kell-e fokozni, vagy nem? Nohát erre nyugodt lélekkel mondjuk ki az ígent.

Minden államban, de különösen nálunk, hol a dohány egyedáru és az állam bevételeinél hatalmas tényező, igen kívánatos a forgalom fokozása.

És ha a gyártási viszonyok oly kedvezők, hogy a gyárak lepest tudnak tartani a fogyasztással; sőt nagy készletök is van, akkor éppen kívánatos a forgalom fokozása.

A dohány-árudákban való szivarka-papír eladás, a kincstárra nézve oly fontos következményű, hogy érdemes azzal úgy, oly irányban foglalkozni, hogy az hasznosíthatóbb legyen a kincstárra.

Említettük, hogy a szivarka-papír árulás a török dohány fogyasztását tetemesen fokozza, de azt is említettük, hogy a kész cigarettá-nemek fogyasztását pedig érzékenyen lenyomja, kérdés most tehát, hogy lehetne ezen kérdést úgy megoldani, hogy a papír-eladás előnyei megmaradjanak; de hátrányai megszűnjenek; az árus pedig ne károsodjék.

Az árusnak ma alig van haszna a szivarka-papíron és hüvelyeken, mert a nagy haszonra dolgozó, nagy forgalmat csináló gyáros szűkmarkú a jutalékadásban.

Sajnos, kisárusaink indolensek. A helyett, hogy egyes méltánytalan gyárosot boykottiroznának, elfogadják az árut, megengedik szabni maguknak a detaillárt, le engedik nyomni a jutalekot és ráadásul még reklámot is csinálnak a gyártmánynak.

Papír-, hüvelyke-, szipkajövedelem dolgában hátrább áll a kincstári áruknál, mert aki nagy forgalmat csinál belőle, olcsóbban kapja a gyárostól; de neki is olcsóbban kell adnia, különben nem éri el a nagy forgalmat; aki kis forgalmat csinál, az drágábban kapja a gyárostól, de nem adhatja azért drágábban el, mint más.

Mint hogy a papírka-gyáros rá van utalva a tőzsdékre, nem látjuk be, miért engednek magukkal úgy paczkálni, az árt, hasznót előírni; mikor a haszon fokozása tisztán tőlük függ.

Lehet ezen segíteni, csak az árusok fejtsenek ki nagyobb erélyt saját érdekükben.

A tőzsde elvégre nemcsak arra való, hogy százakra menő ember abban naponta megfordulván, abból egyesek hasznót kovacsoljanak a tőzsdés rovasára.

Ha Amerikában volna dohánytőzsde, ott ezeket keresnének a reclam-táblakból, míg nálunk fűnek-fának megengedik, ingyen, a reclam-táblák kifüggesztését és ha ilyen ingyenreklámmal jó renoméra segítettek egy szivarka-papírfajt, annak árát nekik kell első sorban jól megfizetniök.

A magyar királyi kincstár határozottan jó üzleteket csinálna, ha maga is hozna forgalomba szivarka-papírt, hüvelyt és szipkát. Adjon ebből magasabb jutalekot az árusnak.

Nem kell monopol alá venni az árukat, csak álljon a gyárosok közé a kincstár is. Meg van hozzá a jogcíme, mert ez szorosán összefügg a szivar és dohány egyedáruk érdekével.

Eszményekkel annyival inkább megbarátkozhatnak, mert a mai viszonyok csaknem tarthatatlannak váltak.

Ismételésekbe esni nem akarván, csak azon egy és igen fontos évrre hivatkozunk, hogy ezen kérdés kapcsolatos a cigarettá-fogyasztás fokozásával.

Kicsinyes első tekintetre eszménk? Hogyan? A kincstár, egy állam álljon be papírka-gyárosnak?

Ezen kérdésen csak a laicus és a dolgokat nem ismerő akadhat meg.

Mi mindenekeelőtt constatáljuk, hogy

Magyarország és társországaiban oly mennyiségű szivarka-papír fogy, hogy annak évi haszna 4 és $\frac{1}{2}$ millióra megyen. Oly összeg, melyért versenyezni egy államnak is érdemes; de meg hüvelypapírt már régen gyárt az állam maga.

Tehát csak kiterjesztésről van szó. Gyárthat valódi francziát a magyar kincstár is éppen úgy, mint a kiszorításra érdemes német vagy bécsi gyártmány, melyek gyárosai Franciaországból hozzadják a nyers anyagot, de otthon dolgozzák fel.

De meg oly nagyban kellene gyártani papírt és hülsnit, hogy erre csak az állam volna igazán hivatva.

Idegen az állammal nem versenyezhetne, mert közelebb senki sem áll az árusokhoz a kincstárnál és ez jobban is jutalmazhatná őket, mint egyes kapzsi gyárosok.

Óriási forgalmat csinálna, óriási hasznót huzna a kincstár évente, még akkor is, ha a szabad versenyt meg is hagyná.

Az árus egyenlő jutaléknál is a kincstári árut szorgalmazná; de a kincstár bizonynyaljóval több jutalekot fogna adni, a privát gyárosoknál.

Az áru is jobb volna, mert most sokszor nagy reclammal, drágán, rossz áru jó forgalomba. Az állam pedig okvetlenül jó árut hozna csak forgalomba.

Ismételjük tehát, hogy kívánatos volna, ha a kincstár szivarka-papír-, hüvelyke- és szipkagyártást nagyban űzne, azt forgalomba hozná; de a szabad versenyt meghagyná.

Nyerne ezzel minden fogyasztó, mert jobb árut kapna; nyerne minden árus, mert több jutalekot kapna és nyerne a kincstár 1—2 milliót, ami éppen nem megvetendő összeg.

Vasárnapi munkaszünet.

A fővárosi dohánytőzsdések két pártra oszlottak. Egyikük erősen óhajtja a vasárnapi munkaszünetet, küzd érte, a másikkal pedig ez nem kell.

Azok, kik évek óta küzdenek a vasárnapi munkaszünetért, csaknem kivétel nélkül oly tőzsdések, kiknek tőzsdéjük

mellett más árujuk is van, mint fűszer, pálinka, papírstb., ellenben vannak csaknem kivétel nélkül azok, kiknek tisztán tőzsdéjük van és nincs mellette egyéb árucikkük.

Mi úgy találjuk, hogy mindket párt törekvése jogosult. Akinek óhajtsa a szünet, annak szüksége is van rá, mert oly üzletben állandóan tartózkodni, hol sokféle áru van, nem kellemes dolog és hetenkint fél napi pihenést megkíván az egészség.

A másik pártnak is igaza van, mert anyagilag vasárnap délután a legjobb. Akkor mindenki az utcán van. Szegény és gazdag egyaránt dohányzik és ezen fél nap több forgalmat csinál, mint más három délután együtt.

Az a tőzsdés, ki csak üzletének és üzletéből él, így számít. Ez év 52 vasárnapján forgalmaz 2—3000 frt, melyből neki 2—300 frt haszna van, oly összeg, melyet nem képes nélkülözni: tehát ha két rossz közül kell választania, mellőzi a szünetet és dolgozik akkor is, mert ép akkor van legtöbb haszna, noha fizikai ereje rászorgálna kis pihenésre.

Mi lennénk bizonyára elsők, kik követelnénk a kötelező vasárnapi munkaszünet kimondását, ha nem tudnánk, hogy sok tőzsdés ezalatt anyagilag igen károsodnék.

Nem áll ez a feltevés, hogy a nagyközönség előre fogna bevásárolni áruját már szombat este, vagy vasárnap reggel, mert végre is a szivar nem helyezhető a kenyérrel egy kategóriába, hogy arról kell előre gondoskodnia, ha valaki se pénzért, se kínálva nem kap szivart, hát egyszerűen nem szivarozik. Látjuk, hogy a séta-utcák tőzsdéi kapnak legtöbb forgalmat vasárnap délután, mert a közönség arra sétál. A háztulajdonosok a séta-utcák üzleteit oly horribilis bérösszegért adják, hogy a tőzsdés, ha vasárnap bezárva tartana, a bért nem is tudná fizetni.

Vannak utcák, hol a dohányárus csak vasárnap csinál számottevő forgalmat, ilyen a Kerepesi-, Váci-, Andrásy-utcák, a Múzeum és Váci-körut stb.

Amint látjuk tehát, mindkét pártnak álláspontja jogosult a saját szempontjából és ezen érdek ellentétből keletkezett dilemmából nehéz a kibontakozás.

De meg kell találni a kibontakozást, mert tulfeszített munka után az idegek tulfeszítése az eredmény, már pedig az egészség megóvása, társadalmi kötelesség. Pihenni neha kell. Szórakozni lelki és testi szükség! Ámde, ha valaki, sőt többen egészségüket alávetik a megélhetés rideg kérdésének, ha többen azt mondják, inkább dolgozunk, szakadatlan, pihenés nélkül, csakhogy rendszeren megélhessünk, akkor senkinek, még az államnak sem szabad vétőt mondani.

De azok, kik 52 fél napi hasznukról egészségi okokból lemondani akarnak, miért ne élvezzék a törvény által ugy is biztosított ezen kedvezményt, úgy mint más üzletesek?

Miért ne szabadjon a fűszeresnek, papirkereskedőnek zárva tartani? Hát oly szép látvány, a kapu alatti, vagy utczára kirakott miniatúr trafik? Bizony nem! Bizony csodás, hogy ezt a főváros tűri. Gyümölcsöt nem szabad az utcán árulni soha, de szivart vasárnap igen. Ilyen csodás rendszer talán még csak Kancsatkában van.

Mennyi gunyt, elcset, csipős megjegyzést kell nekünk ezért a külföldiek-től hallani, mert azt tudja, hogy a dohány az államé, tehát úgy tudja, hogy az állam parancsolja az utcai kofák által árulni vasárnap a szivart.

A dohányárusok vasárnapi munkaszünete felett sok tinta és szó folyt már, de történi, mi sem történt.

Öt éve kereng e kérdés, bizony már lehetett volna rendet teremteni.

A leghelyesebb megoldás volna, megengedni, hogy a tőzsdés saját tetszés szerint zárva vagy nyitva tartsa üzletét.

Ezen megoldás kielegitené az összes igényeket és eltűnnek a látszólagos kötelezettségterjesítő utcai látványossága is; ami nem kissé komikus.

Mert a vasárnapi utcára rögtönzött trafikuskok hétköznap leginkább a viceházmester urak, nohát ezekkel mégse képviseltesse sem magát, sem áruját az állam; csak azért, hogy a kötelezettségterjesítésnek látszata meglegyen.

A házadó-törvények módosítása.

A házadó-törvények némely intézkedéseinek módosításáról szóló 1896. évi XXIII. t.-cz. végrehajtása tárgyában a pénzügyminiszter a közigazgatási bizottságokhoz, ugyszintén a fővárosi kir. adófelügyelőséghez körrendeletet intézett.

Az 1896. évi XXIII. t.-czik intézkedései következtében az ideiglenes házadómentesség tárgyában a következő rendelkezések állanak fenn.

Azokban az általános házbéradó alá tartozó városokban, melyeknek:

1. legalább 10.000 lakosuk van, az új épületekre és a toldalék építkezésekre tizenöt évi, a lerombolt házak helyén épített új házakra tizenkét évi házadómentesség jár; azokban pedig, melyeknek

2. tizezernél kevesebb a lakosságuk, a házadómentesség új épületekre tizenkét év, a lerombolt házak helyén épített új házakra tiz év.

Az általános házbér alá tartozó egyéb helyeken, vagyis a nagy és kis községekben az eddigi állapot változatlanul fennmarad. Ezekben tehát az új épületeket és toldalék építkezéseket tiz évi, a lebontott házak helyén épített új házakat pedig nyolcz évi házadómentesség illeti.

Az általános házbéradó alá nem tartozó városokban és községekben az eddigi állapot szintén nem változik, ezekben is tehát az új épületekre tiz évi és a lebontott házak helyén

épített új házakra nyolcz évi adómentességet adnak.

Kivételes házadómentességre van joguk a főváros IV-ik kerületében (a belvárosban) az új épületeknek és toldalék építkezéseknek és a lerombolt házak helyén épült új házaknak, melyekre általában véve tizenöt évi házadómentességet kapnak. Ezt az adómentességet azon épületekre, melyeket 1905. évig lakható állapotba hoznak, három évig meghosszabbítják. A III. kerületben (Ó-Budán) az új épületek adómentessége ezental is tizenkét év, a lerombolt házak helyén épített új házak tiz évi adómentességet kapnak.

Az általános házbéradó alá tartozó s tizezernél nagyobb lakosságú oly helyeken, a hol ezt nagyobb terjedelmű és kiváló fontosságú rendezések szükségessé teszik, a mennyiben e rendezést 1905. évi december végéig végrehajtják, az eddig ott felmerült és lakható állapotba helyezett, legalább is egyemeletes házakra nézve megállapított tizenöt, illetve tizenkét évi adómentességet további három évvel meghosszabbítják.

Szeged városában az 1905. évi december végéig felépült és lakható állapotba helyezett házakra és pedig az új épületekre a tizenkét évi, a lerombolt házak helyén épített új házakra a tiz évi adómentesség érvényes. Ha azonban Szegeden időközben az általános házbéradó behozható lesz, attól kezdve ott is új épületekre és toldalék építkezésekre tizenöt évi, lerombolt házak helyén épített új házakra tizenkét évi adómentesség lesz érvényes, mely adómentességet az 1905. évi december végéig lakható állapotba helyezett házakra további három évvel meghosszabbítják.

A Budapestre, Szegedre, Zágrábra és Fiumére, valamint a gyógyító fürdőkre nézve külön törvényekkel biztosított egyéb rendkívüli adómentességet változatlanul megmaradnak.

A törvény intézkedéseinek fogva meg kell különböztetni a városokat a községektől. E tekintetben irányadóul szolgál az 1886. évi XXI. t.-cz. 1. §-ának második pontja és az 1886. évi XXII. t.-cz. 1. §-ának a) pontja és 63. §-a. E szerint tehát a 10.000-nél nagyobb és 10.000-nél kisebb lakosságú városokra nézve fölsorolt házadómentességek csakis a törvényhatósági joggal bíró és rendezett tanácsú városokra nézve érvényesek, a többi községekre ellenben a kis- és nagyközségekre nézve fölsorolt kedvezmények.

Az 1896. évi július 21-én, vagyis a törvény életbe léptekor már épülő félben volt és már a törvény hatályban léte alatt fölépített házakra nézve a szabály az, hogy oly városokban, melyekben az új épület használatba vétele hatósági engedelmhez van kötve, a házadómentesség kezdetére nézve a hatósági engedelemben kitűzött használatba vételési nap az irányadó; oly városokban ellenben, melyekben az új épület használatba vétele hatósági engedelmhez kötve nincs, a házadómentesség az új épület használatba vételnek napjától, vagy ha az új épület elkészült, de használatba nem vétetett, az építkezés bevégezése után következő bérídrőszak kezdetétől számítandó. Ezek a szabályok nyerne alkalmazást azokban az esetekben is, miönn tizezer lakossal nem bíró és előbb a házadó alá tartozott városokban az általános házbéradóhoz hozzák és midönn 10.000 lakossal nem bíró, általános házbéradó alá tartozó városok lakosságának száma, netáni új népszámlálás alkalmával a tizezeret meghaladja. A változás időpontja mind a két esetben az adóév sive az új népszámlálás évének első napja. Az adómentesség kieszközölésére nézve az 1896. évi XXV. t. c. 1. §-nak határozmányai irányadók.

Közgazdaság.

Lottógyűjtők a miniszternél. A lottógyűjtők tudvalevőleg nemrég gyűlést tartottak, melyen a kis lutri eltörlesztéséből származó bajai orvoslását vitatták meg. A tanácskozás eredményét, egy terjedelmes memorandumot ma nyújtotta át Lukács László pénzügyminiszternek özevgy Boczkó Karolyné vezérése mellett a lottógyűjtők küldöttsége, melynek özv. Enyingi Adolfné, özevgy Rotter Teréz, özevgy Günther Tivadarné, Róth Mihalyiné és özevgy Pethő Atiláné voltak tagjai. A miniszter kijelentette, hogy kérelmüket pártolni fogja s módját ejti, hogy súlyos veszteségökért kárpótolva legyenek.

Az osztrák kartel-törvény. Az osztrák karteltörvény kodifikálását a pénzügyi miniszteriumban egyelőre befejezték s már most a többi reszortminisztériumokkal fogják a javaslatot megvitatni. A törvény rendelkezései bécsi hírek szerint valószínűleg azokra a kartelszerű megállapodásokra fognak kiterjeszkedni, melyek a mindennapi házi és életszükséglet tárgyai. Megemlítjük itt például a cukrot, szeszt, petrolenmot, sört stb. Így a bányatermékek, például a vas karteljére, szállítási kartelkre nem lesz hatással a törvény. A kartelk közgazdasági jogi szabályozására, bejelentésére és szövetkezetszerű szervezésére helyezi a törvény a fősúlyt. A bejelentés elmulasztása s hamis adatok bejelentése büntetendő cselekmények.

Német gazdák Magyarországon. Az azt agrárius óhajtást, hogy a május hónapjában körünkbe érkező német gazdákat ne csak az ország legvirágzóbb és legjobban berendezett uradalmaiba vezessék el, a kirándulás itteni rendezői készségesen hallgatták meg. Nem volna helyes ugyanis a német vendégeknek egyoldalú világitásba helyezni Magyarországot mezőgazdaságát s elhítenni velük, hogy hazánkban a mezőgazdaság állapota a képzelhető legvirágosabb. Ennek a téves hitnek terjesztése gazdasági külpolitikánknál nagy és nem méltányos nehézségeket okozhatna nekünk. Az Agrár Értesítő jelentése szerint Forster Géza az O. M. G. E. igazgatója, a kirándulás itteni

vezetője ez okból a felvidék valamely természetlen részét s esetleg az alföldi homoktalaj egy jellegzetes helyét is ba fogja venni a már vázlatosan megállapított uti programba. A gazdák németországi vezetője, Egan Ede hazánkfia, táviratban kérte az itteni rendezőseget, hogy a parasztságok bemutatása végett Beregen kívül még egy állomást vegyen föl a kirándulás rendjébe. Ehhez képest Biharmegyét is utba ejti a vendégesoport, a hol a parasztság viszonyai talán legézelserűbben tanulmányozhatók. A program még egy élvezetes ponttal fog szaporodni. A rendezőség ugyanis azért, hogy a német gazdák ne csak az állami lótenyészítő intézetek anyagával ismerkedjenek meg, május 20-ára kocsihozó tervez. A korzó a budapesti Tattersall hajtópályán lesz és a magyarországi fogatok felhajtásában fog állni. A korzót, mely nagyobb ünnepség színével fog birni, a magyar előkelő világ bevonásával rendezik.

Budapesti Hitelezői Védegylet. A Budapesti Hitelezői Védegylet e hó huszonhatodikán tartja évi közgyűlést, mely alkalommal a választmány számot ad az egylet mult évi működéséről. Felemlíti a jelentés, hogy az egyesület lépéseket tett arra nézve, miként Horvátországban egy modern csödtörvény létesíttessék. Az erre vonatkozó előmunkálatok immár annyira haladtak, hogy a horvát tartománygyűlés elé egy erre vonatkozó kész javaslat terjesztetett. A Magyar Kereskedelmi Csarnokkal együttesen alapított Magyar Tudakozó és Incasso-Egylet tekintetben felemlíti a jelentés, hogy ezen egyesület a kereskedelmi közönség kiváló meglédésére működik, folyton gyarapszik és így abbéli célját, hogy a magyar hitelviszonyok megszilárdulásához hozzájáruljon egyrészt, másrészt pedig a hiteltudósítás ügyét magyar czégek felett magához ragadja, teljesen megfelel. A jelentéssel egyidejűleg az egylet kimutatást készített az 1896. évi tevékenységéről. Eszerint az elmúlt 1896. évi egyleti évben (1896. márczius 1-től 1897. február 28-ig.) összesen 590 fizetésbeszünetelési eset lett bejelentve, az előző év 601 esetével szemben. Ezek közül azonban csak 401 esetben alakult csoport 1.113.000 ft

érdekeltségi összeggel az előző év 374 esetével és 1.021.000 ft érdekelttségi összeggel szemben. A tárgyalat esetek közül esik, a) Budapestre 49 eset 140.000 ft-tal, szemben az előző év 39 esetével és 157.000 ft-tal tevő érdekelttséggel. b) Vidékre 352 eset 1.073.000 ft-nyi érdekelttséggel, szemben az előző év 335 esetével és 862.000 ft-tal tevő érdekelttséggel. A 401 esct közül 121 esetben 302.000 ft-tal tevő érdekelttséggel csőd nyitattott, míg a csödük száma az előző évben 134 volt 348.500 ft érdekelttséggel. Csőd nélküli fizetéseképtelenség 280 esetben volt 811.000 ft érdekelttséggel az előző év 240 esetével és 672.600 ft érdekelttséggel szemben. Egyezség utján 262 eset rendeztetett 850.000 ft-nyi érdekelttséggel, szemben az előző év 219 esetével és 738.000 ft érdekelttséggel. Eszerint a lefolyt egyleti évben az esetek 65¹/₃ százaléka rendeztetett az előző év 58³/₄ százalékaival szemben, míg az érdekelttségi összeg az összerdekeltségnél 76³/₄ százalékat teszi ki a mult évnek 72 százalékaival szemben. Az elmúlt 1896. évről függőben maradt esetek közül 13 rendeztetett 42.000 ft érdekelttséggel. Azon esetek, amelyekbe kizárólag a Budapesti Hitelezői Védegylet tagjainak követelése rendeztetett, egyezség utján a mult évben tetemes szaporodást mutatnak.

Szerkesztői üzenetek.

A. K. Nm. Ha sorait nyomdafesték alá adnánk az önnek sok kellemetlenséget okozna. Oda tereljük tehát levelét hova való. Belegyeznek?

F. M. S. Ön nem kíván tőlünk egyebet csak: 1. Sürgessük meg ügyét a miniszternél, 2. nézzünk ügye után a jelzálogbanknál, 3. tegyünk egy hirdetést a Pesti Hirlapba, hogy önnek egy nevelőnőre van szüksége, 4. hozzuk egyszer már rendbe a ládakérdést. — Uram, két heti előfizetés után nem sok egy kicsit ennyi kérés?

Segédszerkesztő: Heltai Nándor.

Budapesti közuti vaspálya-társaság.

HIRDETMÉNY.

A Budapesti közuti vaspálya-társaság

XXXII-ik rendes közgyűlése

folyó évi április hó 22-én délutáni fél 4 órakor.

a társulat saját épületében, V., Lipót-körút 22 fog megtartatni.

N a p i r e n d :

1. Igazgatósági évi jelentés; előterjesztése az 1896. évi zárszámadásnak és mérlegnek, valamint a felügyelő-bizottság erre vonatkozó jelentésének; az osztalék megállapítása; határozat a felmentvény megadása érdemében.

2. Indítvány a kocsivezetői segélyalap tárgyában.

3. Jelentés folyamatban levő építkezésekről és kilátásba vett új építkezésekről; erre vonatkozó határozat.

4. A felügyelő-bizottság megválasztása.

Szavazati jogot adnak a társaság közgyűlésem (alapszabályok 15. és 20. §§) egyaránt a társaság részvényei s illetőleg elvezeti jegyei, ha tegyalább négy nappal a közgyűlés előtt az igazgatóságnál letétmenyvezetnek; 20 darab részvény vagy elvezeti jegy után egy szavazat gyakorolható, oly megszorítással azonban, hogy 20 szavazatnál többet egy részvényes sem gyakorolhat sem saját nevében, sem pedig megbízashol.

Felhívatnak tehát a t. cz. részvényes urak, kik a jelen közgyűlésen résztvenni óhajtának, miszerint a czimleteiket a szelvényekkel együtt, beleértve a f. évi május 1-én lejártól is, bezárólag f. évi május 1-én lejártól is, bezárólag f. évi április 18-ig az igazgatóságnál (V. ker. Lipót-körút 22. sz.) d. e. 9—12. d. u. 4—5 óra között, térítvény mellett letenni méltóztatásanak, hol a szavazási igazolványokkal egyidejűleg az előterjesztendő zárszámla és mérleg, valamint a felügyelő-bizottság jelentése is átvehető lesz.

B u d a p e s t, 1897. márczius 30.

Az igazgatóság.

(Utánnomat nem díjaztatik.)

Igen fontos a vidéki tisztelt nagytőzsdéseknek.

Husz éve fennálló szállítási irodánkat felajánljuk azon t. vidéki nagytőzsdéseknek, kik áruik kivételére a Budapesti Központi Dohányraktárhoz vannak utalva. Közvetítjük a fizetést. Közvetítjük és végezzük az áru ki- és átvételt. Szállítjuk az árut hajókhoz vagy vasúthoz és ott beraktározatjuk.

Mind ezt igen olcsón, igen lelkiismeretesen végezzük és meg vagyunk győződve, hogy a t. vidéki megbízóink velünk teljesen meg lesznek elégedve.

Gyorsaság! Pontosság! üzleti jelszavunk.

Szállítási áraink, közbenjárási díjjaink elenyésző csekélyek!

A t. vidéki nagytőzsdés urak szives megrendeléseit és bizalmát kérve

Kiváló tisztelettel

Wald Testvérek,

szállítási és bizományi üzlet

BUDAPEST, VII., Király-utca 3. sz

Az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz!

Ámbár Magyarország dohánynagyárusainak jelentékeny és igen tekintélyes része a „**Dohányárusok Közlönye**“-t azon meleg rokonszenvvel fogadja, mely nélkül egy oly szaklap, mint a mienk, nem állhatna fenn, mindameillet nélkülözzük a t. cz. dohánynagyárusok érdeklődését az oly kifejezetten elismert, czélszerű vállalatunk iránt, kik attól részint nyelvi, részint gazdasági tekintetektől távol maradnak. Tapasztalásból tudjuk, hogy más indokok nem forognak fenn arra nézve, hogy a megillető érdeklődés mutatkozzék egy lap iránt, mely minden számában világosan igazolja, hogy azon hivatás jólétét, melynek érdekében sikra száll, szíven hordozza. Mert mivel volna indokolható a részvétlenség oly lap iránt, mely hűen tolmácsolja mindazon kívánságokat, nehezteléseket, panaszokat és sőhajokat, melyek évről-évre százféle variációban merülnek fel és minden haladást megakadályoznak? Mi indokolhatná azt, hogy a dohánynagyárusok egy része még mindig távol tartja magát egy oly mozgalomtól, melynek czélja a testületi szellemet fejleszteni és szilárd alakulást adni egy foglalkozási ágának, mely eddigelé csak szórványosan fejezte ki a javulás utáni törekvését.

Egyáltalában nem szándékunk lapunkat, amely életképességét már bebizonyította, és így a reklámot nélkülözheti, dicsekvő módon ajánlani. De ami bennünket arra késztet, hogy az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz forduljunk, nem egyéb, mint az a kérelem hogy mindenki tehetsége szerint járuljon vállalatunknak minél nagyobb mérvben leendő kiterjesztéséhez, mert a biztos eredmény csak ez esetben fog gyorsan bekövetkezni. Legyen mindenki, aki a lapra még nem fizetett elő és ettől kicsinyes okok által visszatartott, azon meggyőződésben, hogy azon néhány fillér, melyet áldoz, oly célra szolgál, mely az ő érdekeit is előmozdítja és az ő kívánságait is illetékes helyen terjeszti elő Mindenki, aki a lapot megkapja, azt kollegáinak is ajánlja! A dohánynagyárusok helyzete komoly és az ő üzleti tevékenységüknek különös jelentőség mindaddig nem tulajdonítottak, míg ők maguk testületileg nem szervezkednek. Ezen cél elérni, az együttműködést lehetővé tenni, a közös ügynek egészséges basison alapuló fejlesztését előmozdítani, ez képezi azon programot, melyhez a „**Dohányárusok Közlönye**“ ragaszkodik és melynek pontos keresztülvitelére, megvalósítására törekszik.

Kérjük a dohánynagyárus urakat, hogy a közös ügy érdekében élénk agitációt szíveskedjenek kifejtteni.

A „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

szerkesztősége.